

عنوان مقاله:

بررسی نقش سمن ها در پیشگیری از آسیب های اجتماعی، مورد مطالعه: شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

رسول افصلی - دانشیار جغرافیا سیاسی دانشگاه تهران

احمد ایرانخواه - کارشناسی ارشد مخاطرات محیطی گرایش انسانی دانشگاه تهران

حسن مومنی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی گرایش اقتصاد فضا دانشگاه خوارزمی تهران

خلاصه مقاله:

سازمان های مردم نهاد (سمن ها) جایگزین مناسبی برای ارابه ی خدمات دولتی هستند. هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش آنها در حوزه ی کاهش و پیشگیری از آسیب های اجتماعی شهر تهران است. جهت دستیابی به داده های مورد نیاز، مصاحبه عمیق با سمن های فعال در این حوزه صورت گرفت که برای تعیین حجم جامعه و انتخاب مصاحبه شوندگان، از روش گلوله برفی (شیوه نمونه گیری) استفاده شد. یافته های تحقیق نشان داد: اکثر سمن ها در حوزه ی آسیب های رفاهی، یا به صورت ترکیبی در زمینه ی آسیب های جرم زا و ساختاری فعالند. تعریف آنها از مفهوم آسیب اجتماعی بیشتر معطوف به مسیله اجتماعی بوده و سمن های فعال شهر تهران را رد این حوزه ناکافی دانسته اند اقاماتشان عمدتاً به صورت آموزش، مددکاری، توانمندسازی و فرهنگی بوده که در این راستا از حمایت های دولت و قوانین مربوطه رضایت خاطر ندارند. علت آسیب ها را به ترتیب اولویت: فقر مادی، فقر فرهنگی، محیط شهر و مشکلات آن سیاست ها و قوانین نامناسب بیان، و رشد فعالیت سمن ها و میزان همکاری مردم را مثبت ارزیابی کرده اند. مصاحبه شوندگان به ترتیب: الگوی پیشگیری اجتماعی رشد مدار، الگوی کنترل و پیشگیری جامعه مدار، الگوی کنترل و پیشگیری انتظامی را پیشنهاد کرده اند. پیشگیری از آسیب های اجتماعی در راستای تامین امنیت، نیازهای انسانی و توسعه اجتماعی در جوامع مختلف است گستردگی اقدامات و نظرات گوناگون در رفع آسیب های اجتماعی باعث شده تا دولت ها به تنهایی قادر به برآورد آن نباشند، از این رو لازم است همکاری های چند جانبه با حاکمیت مردم و جامعه صورت پذیرد تا نتایج بدست آمده کیفی تر و سریع تر رخ دهد.

کلمات کلیدی:

سازمان های مردم نهاد (سمن)، آسیب های اجتماعی، توسعه ی اجتماعی، الگوی پیشگیری، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803163>

